

ادامه جنایت جنگی در موصل!

حکمتیست
۱۵۳

۲۷ مارس ۲۰۱۷ - ۷ فروردین ۱۳۹۵
دوشنبه ها منتشر میشود

"در موصل قیامت است، مردم به دادمان برسید"، فریاد زنی است از موصل که دیروز زیر بمبارانهای شدید ائتلاف علیه داعش جان سالم بدر برده است. موصل و محلات مرکزی آن از دیروز شاهد بمبارانهای وسیع و جنگی ویرانگر است که هر زبان و قلمی از بیان آن عاجز است. جنگی که مردم جهان از آمار کشته های آن، خانه های ویران شده و اجساد به جا مانده در کوچه و خیابانها و زیر آوار ساختمانهای آن خبر ندارند. هیچ خبرنگار مستقلی، هیچ رسانه با وجدانی حق حضور و به تصویر کشاندن گوشه ای از جنایتی که بر صدها هزار انسان بی گناه و اسیر در موصل، توسط داعش و ائتلاف علیه داعش میرود، را ندارد. ←

اتحاد اروپا؛ آری یا نه؟

ثریا شهابی

حکمتیست: ادامه اتحاد اروپا مورد سوال است. ۶۰ سال از آغاز تلاش برای شکل دادن به

اتحادیه اروپا میگذرد. اروپا از یک سو جشن شصت ساله شدن این تلاش و پدیده را جشن میگیرد! از طرفی دیگر بعد از "برکزیست" و رفتن ژوئن سال گذشته در بریتانیا که رای به جدایی این جزیره از اتحاد قاره ای اروپا داد، و بالا گرفتن امکان جدایی فرانسه و سوئد و سایر کشورهای اروپایی از اتحاد اروپا، ادامه این اتحاد مورد سوال است. جدایی از اتحاد اروپا خطر است؟ یا تغییر و بهبودی در ادامه تلاش های قبلی برای اصلاحاتی در مناسبات کشوری این اتحادیه؟

ثریا شهابی: بنظر من روندی که در جریان است، نه مسیر اصلاح مناسبات درونی اتحاد اروپا، اتحادی که بیش از بعد سیاسی و جمعیتی اتحادی اقتصادی است، که مسیر تلاشی و از هم گسیختگی نامعلومی است.

بنظر من هر کمونیست، آزادیخواه و بشر مترقی باید علیه آن باشد. ما همیشه مخالف تقویت دیوارهای جدایی ملی و مذهبی و جغرافیایی هستیم. برداشتن این دیوارها، حتی وقتی سرمایه از زاویه منفعت خودش آن را برمیدارد که تحرک سرمایه را تسهیل کند، برای طبقه کارگر و مردم محروم شرایط مناسب تری برای اتحاد طبقاتی، همبستگی و هم سرنوشتی و مبارزه مشترک برای بهبود، در مقابل رقابت های قومی و ملی و مذهبی، فراهم میکند. ... صفحه ۴

آزادی پدر ضد انقلاب

آذر مدرسی

در ششمین سالگرد انقلاب مصر حسنی مبارک آزاد شد. آزادی مبارک از طرف دولتی که ادامه حاکمیت سی ساله وی است، شاید آخرین میخ بر تابوت انقلابی بود که در نیمه راه متوقف و سپس سرکوب و به خون کشیده شد.

روزهایی که حسنی مبارک، پدر ضد انقلاب حاکم، در زندان در انتظار اجرای بالماسکه دادگاه و رفع اتهام و .. بود، دولت سیسی به نام مبارزه با ترور، به نام دفاع از امنیت ملی صدها دانشجو، فعال کارگری، روزنامه نگار را یا دستگیر کرد و یا مفقود الاثر و یا زیر شکنجه به قتل رساند! تحت حاکمیت سیسی حق تشکل و اعتصاب کارگران ممنوع اعلام شد، صدها نفر به اعدام محکوم شدند و هزاران نفر به بهانه و

اتهامات آشنای جاسوسی و خیانت و ... در زندانها شکنجه و به قتل رسیدند. شش سال پس از روزهای شورانگیزی که مردم مصر رفتن و ... صفحه ۳

مژده به اپوزیسیون خوشخیم نظام:

روحانیت خلع لباسی به بازار آمد!

ثریا شهابی

انتشار عکس روحانی در فضای مجازی، در لباس کوهنوردی، بدون عبا و عمامه و در ظاهر آدمیزاد، در ایام نوروزی و بعنوان کمپین انتخاباتی، خیلی ها را خندان! و بعضی ها را هم به شغف آورد. خنده کسانی که خندیدند طبیعی است اما شغف کسانی که قند در دلشان آب شد و این را نشان اصلاحات و بهبود در جمهوری اسلامی میدانند، رقت انگیز است. که اگر برجام مرده بدنیا آمد و خبری از گشایش اقتصادی و مهار کاهش فشار اقتصادی و مهار عنان گسیخته بیکاری نیست، در عوض، جمهوری اسلامی مکلا، شیک، شسته رفته و عطر و ادکلن زده، تر و تازه به بازار آمد! چه کسی گفته است "آیت الله" خامنه ای و ... ←

آزادی
برابری
حکومت کارگری

ادامه جنایت ...

ابعاد جنایت دو روز گذشته چنان گسترده و فجیع است که رسانه های محلی کردستان عراق ناچار به منعکس کردن آن شده اند. طبق این گزارشها، از دیروز بعد از ظهر بمبارانهای وسیع در محلات مرکزی و پرجمعیت این شهر در جریان است و تا کنون تلفات انسانی سنگینی از مردم عادی و بی پناه گرفته است. بر اساس این گزارشات در

پی اصابت راکت های "هوشمند" نیروهای ائتلاف در محله "موصل الجدید"، تنها زیر سه ساختمان ویران شده ۲۰۰ تا ۵۰۰ نفر کشته شده و زیر آوار مانده اند. فقط زیر یک ساختمان دیگر جنازه ۱۴۰ نفر از مردم عادی پیدا شده است. تصاویر فراریان از این جهنم که بانگ میزنند: "خدا، جهانیان کجا هستید، به دادمان برسید"، "ما چیزی جز جایی امن نمیخواهیم"، "اینجا قیامت است"،

فریاد اینکه "مردم کی این کودک گم شده را میشناسد، کی میداند پدر و مادر این کودک کیست"، "به خدا قسم هر کس در فکر نجات جان خود است و مادر فرزند خود را جا میگذارد"، "خدا میداند با چشمان خود پدری را دیدم که پسرش جلو چشمش کشته شد و او آنرا جای گذاشت و فرار کرد"، تصاویر انبوهی از کودکان و مردمی که زخمی، پابرنه و با لباسهای گل آلود و... از جنگ و کشتار جان بدر برده

اند، دل هر انسانی را به درد می آورد. اینها فقط گوشه کوچکی از توحش افسار گسیخته و جنایت وسیع علیه مردم موصل است. در این جنایت همه نیروها و دولتهای درگیر در این جنگ از داعش و دولت عراق تا دولت آمریکا و ائتلاف علیه داعش سهم اند. اینها مسئول این جنایت و توحشی اند که به نام مبارزه با داعش در جریان است. داعش به عنوان باندی جنایتکار باید نابود شود.

اما کشتار مردم موصل، بمباران و ویران کردن خانه و کاشانه آنها، تبدیل موصل به گورستان کسانی که قرار بود آزاد شوند، جنایتی نابخشودنی است که باید عاملین آنها را به جرم جنایت علیه بشریه به محاکمه کشاند.

حزب کمونیست کارگری
حکمتیست (خط رسمی)

۲۴ مارس ۲۰۱۷

مژده به ...

"حجت الاسلام" روحانی یا رفسنجانی ... (پازلی که رفسنجانی را با حمل مدالی مبهم دفن کرد) از قافله تبلیغات اسلام زدایی هیئت حاکمه ایران، مستثنی هستند. اگر احمدی نژاد پیام تویتری به انگلیسی میفرستد و ترامپ را در نامه اش نصیحت میکند، "حجت الاسلام" دکتر رئیس جمهور چرا قر و قمیش بیشتری نباید و پیام اسلام زدایی، عقب نشینی و عوام فریبی نفرستند! حقوق شهروندی روحانی که سرمایه تولید خرواری جوک و کمدی شد، به اضافه مقداری کوتاه کردن ریش و پشم و پنهان کردن تسبیح، شاید بتواند بازار انتخابات را گرم کند و در

مقابل وعده های مستضعف پناهی احمدی نژاد، وعده گشایش سیاسی دهد! اما این قمار هزینه سازی است. عکس و لبخند ها و عشوه های اطوکرده روحانی و همه سران حکومت در فضای مجازی، بیش از هرچیز گویای حال زار طیفی از مرتجعین ضد شادی و زندگی انسانی است که امروز برای جلب اعتماد مردم تحت حاکمیت که برایشان ذره ای اعتماد برجای نمانده است، حاضر به هرنوع دلقک بازی هستند. از این بالماکه اما باید استقبال کرد! از عقب نشینی هیئت حاکمه زیر فشار اسلام زدایی در بطن جامعه، باید استقبال کرد! از تواییت های داوطلبانه و "غلط کردیم که داعش بازی در آوردیم و سرکوب کردیم" های

داوطلبانه مقامات، هرچند عوامفریبانه، پوچ و بی محتوا است، باید استقبال کرد. مگر نه اینکه مقام امنیتی دیروز و دکتر ریس جمهور امروز فرموده است کسی حق دخالت در زندگی خصوصی مردم را ندارد. مگر نه اینکه مقام معظم که یک کلمه ابراز انزجار نوشتاری از ایشان ۱۶ سال حکم زندان دارد، فرموده است که باید به وضع اسفناک اقتصادی مردم رسیدگی کرد! باید یقه هرکسی که در زندگی مردم دخالت میکند، گماشتگان و نیروهای انتظامی و گشت ها و ... را گرفت و حرف های بی مایه حجت الاسلام خود خلع لباس کرده را، حرف های بی مایه ایشان در مورد عدم دخالت در زندگی خصوصی مردم را، برسرشان

کوفت. باید یقه هر مقام مسئولی که به خیل عظیم بیکاران و کسانی که دست شان به حداقل معاش انسانی و مداوا و سلامت و مسکن و آموزش و پرورش نمی رسد، کسی که جواب نمی دهد، سر میدواند، فریب میدهد، را گرفت و مجبورش کرد که فوری و همین امروز جواب دهد! باید یقه کسی که وعده میدهد و دعوت به صبر میکند و برآورده شدن خواست ها را به بعد از انتخابات حواله میکند، را گرفت و حق خود را امروز از حلقوم شان بیرون کشید! باید از این عقب نشینی ها، از این ابراز ندامت ها، از این اعتراف به شکست ها، چه در بعد ایدئولوژی اسلامی در ایران، چه در بعد اقتصادی، چه در بعد اجتماعی و فرهنگی و

سیاسی، آنهم از جانب مقامات هنوز در حاکمیت، استفاده کرد. ما مشتاقانه منتظر خلع لباس جمعی آقایان و کشف حجاب جمعی خانم های جمهوری اسلامی ایران هستیم. باوجودی که میدانیم نهایتا پائین بالا را نه تنها خلع لباس و تسبیح و عبا و عمامه، که خلع مقام و خلع مسئولیت و خلع حاکمیت میکند و برای همیشه به اقتدار سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی شان پایان خواهد داد. روحانی و خامنه ای و کل دویال نظام، با عمامه و بی عمامه، باید دعا کنند که جهان و خاورمیانه همچنان پر تنش و ناآرام بماند، تا آنها فرصت ادامه دادن این دلقک بازی ها را پیدا کنند.

مرکب جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم!

آزادی پدر ضد انقلاب...

به زیر کشیدن مبارک را جشن گرفتند، روزهایی که رفتن مبارک اولین بارقه پیروزی انقلاب در مصر بود، حسنی مبارک در یک دادگاه نمایی از اتهام دست داشتن در کشتار مردم مصر در روزهای انقلاب تبرئه و آزاد شد. و مردمی که علیرغم سرکوب عریان و وحشیانه انقلابشان توسط اوباش و چماقداران حکومتی، علیرغم تلاشهای دولت حسنی مبارک و مشاورین سیاسی- نظامی غربی وی در دست بدست کردن قدرت از بالا و بدون دخالت مردم، وی را وادار به استعفا کردند، امروز در پدیده آزادی مبارک، اسارت خود را نظاره میکنند. مردمی که بلوک ارتجاع غرب و ضد انقلاب حاکم در مصر و همه تلاشهای کمپ ارتجاع برای کشیدن سوت پایان انقلاب و به خانه فرستادن مردم را عقب زدند و پیشروی کردند، طبقه کارگری که به امید پیروزی انقلاب و آینده ای بهتر، آینده ای آزاد و برابر به وسط صحنه انقلاب آمدند، امروز تحت حاکمیتی سیاه تر از مبارک، با تلخی و نفرت شاهد آزاد شدن او هستند.

شش سال پیش مردم انقلابی مصر نه فقط میدان تحریر

که دنیا را به تسخیر خود در آوردند. انقلاب مصر سوت بهار عربی، سوت انقلاب در دنیای عرب، سوت زیر و رو کردن دنیای دیکتاتورها در دنیای عرب را به صدا در آورد. شش سال پیش مردم تونس و مصر قدرقدرتی بورژوازی و بالانس قدرت به نفع ارتجاع در خاورمیانه و جهان را از پائین به جدال طلبیدند. انقلاب مصر انقلابی برای رهائی از حکومتی فاسد و نوکر و دیکتاتور، انقلابی برای آزادی و رفاه و سعادت بود. انقلابی که آزادی از حکومتی فاسد و نوکر را در دنیای عرب نوید میداد، انقلابی که لرزه بر اندام نه فقط ارتجاع در دنیای عرب که بر اندام ضد انقلاب جهانی انداخت. هراس از قدرت مردم انقلابی در به زیر کشیدن دیکتاتورهای متحد غرب، دول غربی و در راس آن آمریکا را به تکاپوی به شکست کشاندن نه فقط انقلاب مصر که به تباهی کشیدن بهار عربی انداخت.

انقلاب مصر و تونس، زمین لرزه سیاسی، که ابعاد تاثیر آن هم عرض ابعاد و دامنه تاثیرات فروپاشی برلین و بلوک شرق، ارزیابی میشد. انقلاب تونس و سپس مصر و گسترش آن به کشورهای دیگرعربی نه فقط سیمای دنیای عرب و نقش غرب و

امریکا در جهان و خاورمیانه را تغییر داد که اساسا رابطه مردم با ارتجاع حاکم در خاورمیانه و دنیای عرب را زیر و رو کرد.

انقلابی که با پرچم آزادیهای بی قید و شرط سیاسی، آزادی احزاب، آزادی بیان، آزادی زندانیان سیاسی، آزادی تشکلهای کارگری، آزادی اعتصاب، برابری کامل زن و مرد، رفاه، حق دخالت مستقیم و دائمی توده مردم در حیات سیاسی جامعه، محاکمه سران دولت و ارتش، مبارک را به زیر کشید، با کودتای ارتش توسط ارتجاعی ترین و ضد انقلابی ترین بخش بورژوازی بزرگ به شکست کشیده شد. به سادگی می شد تصور کرد که ضد انقلاب زخم خورده، در قامت رهبر انقلاب و پیروزی آن، از انقلاب و مردم انقلابی انتقام میگیرد. معلوم بود تلاش میکند با متوحش ترین شیوه ها، با باز کردن قلاده سگهای دستگاه سرکوب خود و اندختن آنها به جان مردم چنان درسی به مردم انقلابی مصر بدهد که یکبار دیگر فکر و آرزوی رهایی و آزادی را به مخیله شان خطور نکند. ضد انقلاب زخم خورده همیشه متوحش تر، جنایتکار تر و مستبد تر نه فقط برای سرکوب انقلاب که برای خشکاندن هر امیدی به

انقلابی دیگر دست به سرکوب و کشتار میزند. اینرا کمون پاریس، انقلاب ایران و انقلاب مصر نشان دادند.

انقلاب مصر سرکوب شد. ارتجاع به زیر کشیده شده تجدید آرایش کرد و رهبران خود را از تبرئه و از زندان آزاد کرد اما امید و تلاش برای یک زندگی سعادتمند و برابر را نمیتوان به این آسانی از مردم مصر، طبقه کارگر، زنان و جوانانی که برای برابری و آزادی و رفاه طی ۱۸ روز مبارک را به زیر کشیدند و پایه های دیکتاتوری سی ساله وی را به لرزه در آوردند، گرفت.

امید به دخالت از پایین، دخالت انقلابی، کوبنده و زیررو کننده، با بهار عربی که از تونس شروع شد و در مصر در ابعاد به مراتب بزرگ تری ادامه یافت، همیشه زنده است. انقلاب مصر و بهار عربی، نورافکنی بر توان قدرت از پایین بود و ارتجاع منطقه و جهانی را ترسانند. این توان هنوز زنده است. به شکست کشاندن انقلاب مصر که با آزادی مبارک آن را رسماً اعلام کردند، هرگز نتوانست و نمی تواند این امید را بخشکاند. انقلاب آتی مصر فقط میتواند انقلابی کارگری برای زیر و رو کردن بنیادهای جامعه باشد. اینرا طبقه

کارگر و کمونیستها در مصر از به خون کشیدن انقلاب ۲۰۱۱ آموخته اند.

انقلاب کارگری در مصر سران مرتجع حاکم را در دادگاههای انقلابی و مردمی به اتهام سرکوب و کشتار، به اتهام به شکست کشاندن انقلاب، به اتهام تباه کردن امید و تلاش جامعه برای یک زندگی بهتر را محاکمه میکند. در انقلاب آتی طبقه کارگر و کمونیستها راهی برای فرار دیکتاتورها نخواهند گذاشت.

نباید اجازه داد به بهانه دعوای داخلی، نیروی ما را سیاهی لشکر نزاع های خود محسوب کنند.

باید در مقابل همه جریانات سیاسی که مردم را به بهانه مضحکه انتخابات ۹۶ به دنباله روی از این یا آن دارودسته جنایتکار فرامیخوانند، ایستاد، و آنها را بعنوان پروکاتوره های رژیم افشاء کرد.

باید حقایق مربوط به جنایتکار بودن تمام دار و دسته های حاکمیت را مجدداً بازگو کرد. باید گفت که همه جناح ها در جهنمی که آفریده اند و هریک ریاکارانه تلاش میکنند خود را از آن مبرا کند، شریکند. برای مردم، جانی خوب و بد وجود ندارد. برای مردم، مرتجع و سرکوبگر خوب و بد وجود ندارد.

همه شخصیت ها و مسئولین و کاندیداهای نظامشان، اگر دست مردم بود، امروز پشت میله های زندان در انتظار محاکمه و پاسخ گویی به پرونده جنایاتشان می بودند.

نه قومی! نه مذهبی!

زنده باد هویت انسانی!

اتحاد اروپا ...

این آیا به معنی طرفداری ما از اتحادهای بزرگ اقتصادی یا ناتو است؟ بنظر من نه. اتحاد اروپا میتواندست تغییر کند و حتی بشکند و یا بزرگ تر یا کوچک تر شود، راه پیوستن این یا آن کشور به آن تسهیل یا بسته شود و ما بعنوان یک حزب کمونیستی میتوانستیم موافق یا مخالف آن باشیم. مبنای موافقت و مخالفت ما، تنها اتکا به مبانی نظری و ایدئولوژیک ما نیست. این موافقت و مخالفت بیش از هرچیز بر مبنای ارزیابی سیاسی و تاریخی از رویدادی که در شرف جریان است، برای ما موضوعیت دارد. مستقل از دلایل این جدایی ها و بن بست ها در جوامع غربی، که لازم است جداگانه به آن پرداخته شود و ما پیشتر در این مورد صحبت کرده ایم، از زاویه آنچه و آن شرایطی که پس از این جدایی ها و بهم پیوستن ها، ببار می آید است که ما میتوانستیم موافق یا مخالف باشیم. به نظر من، تغییر آرایش غرب، یعنی آنچه که در جریان است، که اروپا گره گاه اصلی آن است، میتواندست توسط یک

جنبش ساختارشکنانه چپ و کمونیستی صورت بگیرد و به اروپای تغییر آرایش داده ای دیگری، نه برای تنظیم مناسبات سرمایه دارانه، که برای ایجاد بیشترین شهروندان و ایجاد بیشترین اتحاد بین مردم کارکن، شکل بدهد. اما در غیاب این جنبش، امروز جنبش ارتجاعی ساختارشکنانه راست افراطی، گذشته پرست و مرتجع، پرچم دار تجدید آرایش اروپا است. صف بندی های بین مخالف و موافق، صف بندی های جهانی است که در صف تلاشی اروپا، دست راستی ترین بخش بورژوازی جهانی، که امروز بورژوازی روسیه و آمریکا، ترامپ و پوتین در راس آن قرار دارند، بعنوان رقبای اقتصادی قدرت اقتصادی اروپا، میدان دارند و در صف مقابل که تلاش میکند که این اتحاد را حفظ کند، مستقل از شدن یا نشدن، نمایندگان منافع بلند مدت تر بورژوازی، بخصوص بورژوازی آلمان، است. این بخش در بریتانیا و در آمریکا به برکزیت و ترامپ، باخت. اما در آلمان هنوز شانس دارد و هنوز موقعیت ممتازی دارد. به اعتقاد من، جنبش اعتراضی ساختارشکنانه ای

که امروز با نفرت از احزاب پارلمانی و نهادهای سنتی، اگر چپ و کمونیست نباشد، به سمت راست افراطی میرود، جنبشی که خود راسا پرچم و پلاتفرم قدرت گیری و پیروزی ندارد، عملاً تنها در حاشیه تقابل های بورژوازی در غرب و در اروپا، یا در حاشیه بورژوازی سناریو سفید، مانند بورژوازی آلمان، یا در حاشیه جریانات راست افراطی، قدرت ایفای نقش دارند. این اما به معنی رفتن زیر پرچم هیچ بورژوازی نیست. این برای یک جریان کمونیستی، برای طبقه کارگر، یعنی مقابله کردن با جریانات راست افراطی سناریو سیاهی، در کنار جریانات سناریو سفید بورژوایی است. تنها از این طریق است که به اعتقاد من، میتوان در دل شرایطی که جوامع اروپایی تخریب نشده باشند، به سرنوشت لیبی و عراق و سوریه تبدیل نشده باشند، البته به مدل دیگری، صفوف خود را تقویت کنند و شرایط را به نفع خود تغییر دهند.

حکمت را توزیع و
پخش کنید!

زنده باد انقلاب کارگری!

سایت آرشیو

مجموعه آثار

منصور حکمت

<http://hekmat.public-archive.net/>

نشریه هکمت

حزب حکمتیست (خبرنامه)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

[@HekmatistXateRasmi](https://t.me/HekmatistXateRasmi)

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

Khaled.hajim@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com